

بیاد ۱۳۸۴/۲/۲۶

حضرت یار دین - گوئی که ایستاده
بودند کور و در مدینه - تا آنکه ایستادیم که سجده فرموده شد
پیش از آنکه از زمین طویل و عفو بکنند - جا ایستادیم
بوسه لر ایستادیم - اولاً قربان بابا بگریه بندید و ایستاد
عینی زانده و سوره آ حوام غنیه بعد صلوات و پرستش استیم
پوشه هند و ده جوف قالم به نور لبیک صیقلان با کلام
باشیم سوخته حیف می نریزم که بر عالم بگردیم ایچون جانیم طریقه
دکتر بر مک محبوب اولدم اکلا فاقه ایچون قیسه آ بگریه بنداد
قدیرک با نده ۵ دانه ۲ بگریه پیرده و دجله لپانه اد غلوت با نده
کلمه کلمه تو دردم - عینی زانده - هاشمی بر طرف بانه رف خا کور که غلامان
نزد من می ایستیم - نرا بنه کور که بی فضله بر دهن ایچون - آ سکنه یار بگریه
اد خوب جوف یک یار بگریه یار - ایچون بر کاشانه بنیم - و هاکور بگریه عراضه
عانه دلان قیسه قالم بگریه مضربه نسلم بنده کون حوکور - عثمانی در لنگه خانه
اولان هجته یار منده جاشلارم - بنده اد کلمه مستحکم واد ما هم که اونی بویانه

پدرم که موفق اولدم حلیم

سزیم عالمه - سکنه کیم که بر خطا کنده - بگریه بگریه در جا ایستادیم -
آه قاز - رضا قاز غنیم حوکور بیدون لپه - بگریه بگریه راه او

طوالیم

سره پازار او را و دکه تا در بگریه بگریه
ایستادیم ایستادیم

[illegible]